

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

W. Petersen: Jeg tillader mig at foreslå Medføttelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Dette Forslag af W. Petersen forkastedes med 36 Stemmer mod 3.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til Lov om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Kellermann): Som det vil ses, er dette Lovforslag ved eneften Behandling i Folkethinget undergaaet et Par Endringer. Den første af dem dreier sig om Hundestatten i Kjøbstæderne; den har imidlertid, som det forekommer mig, bevirket en Forbedring af Lovforslaget, naar henfendes til Bestemmelserne herom, som de vare, da Forslaget kom her hidt. Den gaar nemlig ud paa, at man som Regel fastsætter Staten til 5 Kr. for en Hund under 16 Tommer, og til det Dobbelte for dem, der ere større, saaledes som Lovforslaget lød, da det kom herved; men saa er der tilføjet en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne i de Kjøbstæder, der have over 4,000 Mennesker, kunne sætte den op med Halvdelen, altsaa hæve den op fra 5 Kr. til 7½ Kr. og fra 10 Kr. til 15 Kr. Det vil altsaa føre til, at i alle saadanne større Kjøbstæder kan man indføre en højere Hundestat end den, der gjælder i de mindre, og jeg anser det forsaavidt for at være en heldig Endring, som jeg tror, at det med Hensyn til Kjøbstæderne vil være meget vanskelligt i en almindelig Lovbestemmelse at fixere en bestemt Hundestat. Forholdet i Kjøbstæderne vil nemlig være det, at i smaa Kjøbstæder,

som mere nærme sig Landsbyforhold, vil man ikke gerne have høj Hundestat, hvortilmod man i de større Kjøbstæder vil have en saadan. Jeg kunde have ønsket, at man forsaavidt var gaaet videre, ja at man havde tilladt at fordoble Hundestatten i de større Kjøbstæder, men som Endringen foreligger, er den allerede et Fremskridt, og jeg tror, at det i Sammenligning med den Skikkelse, som Lovforslaget havde, da det kom her over til Iste Behandling, i alt Fald medfører en Forbedring. Dernæst er der foretaget en Endring, som bestaar i, at man har udstemt et Endringsforslag, som kom ind i dette Thing, og som gik ud paa, at Kommunalbestyrelserne ogsaa paa Landet i tættebyggede og paa Kjøbstadagtig Maade byggede Distrikter kunde vedtage, at Kjøbstædernes Hundeafgift skulde gjælde, selv om disse Distrikter ikke stode umiddelbart op til Kjøbenhavn eller en Kjøbstad. Dette Endringsforslag har man ikke villet gaa ind paa i det andet Thing. Det forekommer mig nu, at man ikke af den Grund kan vægre sig ved at tage Lovforslaget, som det er. Det var et Endringsforslag, som først paa et sent Stadium kom frem, og jeg for min Part kunde ikke lægge nogen Hinderlig Vægt derpaa, da jeg, som de Herrer vide, ikke fra Begyndelsen af har dristet mig til at foreslå Indførelsen af Hundestat paa Landet og derfor maatte blive staaende ved, hvad man i den Henseende har villet give. Jeg tror, at det, der har været det Afkræftende fra at vedtage Forslaget i det andet Thing, er, som Ordføreren der udtrykte sig, at man fandt Udtrykkene „tættebyggede“, „Kjøbstadlignende bebyggede“ at være for ubestemte og derfor mente, at Landkommunerne kunde blive ligesom mere prisgivne derved. Naar man sætter Grænsen som den er i den nugældende Lovgivning, nemlig, at det skal være et Distrikt, som støder umiddelbart op til en Kjøbstad eller Kjøbenhavn, har man en mere bestemt Grænse. Det kan i Reglen ikke være tvivlsomt, om et Distrikt støder umiddelbart op til Kjøbenhavn eller en Kjøbstad. Som sagt, det har man ment, og derfor har man ikke villet gaa ind paa Forslaget. — I § 8 er foretaget en Endring, som ikke er Andet end en Redaktionsændring. Det forekommer mig saaledes, at de Endringer, som Lovforslaget er undergaaet, siden det blev behandlet af dette Thing, ved 3die Behandling, altsaa ved eneften Behandling i det andet Thing, ere ikke af den Art, at de kunne vække nogen Betænkelighed ved Loven i det Hele eller bevirke, at man ikke skulde ønske at faae den, som den nu vil komme til at se ud.